

ת"פ 58626/07 - מדינת ישראל נגד פאדי עacci

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 22-07-58626 מדינת ישראל נ' עacci(עצי)
ואח'

בפני:	כבוד השופט אוהד גורדון
בענין:	המאשימה
מדינת ישראל	
על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד ב' בן	
אדרת	
	נגד
1. פאדי עacci	הנאשמים
על-ידי ב"כ עו"ד ח' הדיה	
2. פואד עבד אל גאני	
3. מג'ד מוגרבி	

זכור דין לנאשם 1

רקע

1. ביום 28.7.22 הוגש כתב האישום בהליך זה. ביום 13.9.22 הציגו הצדדים הסכומות בנוגע לנאשם 1 (להלן: "הנאשם"), לפיהן תוקן כתב האישום והנאשם הודה בו והורשע.
2. לפי העובדות בהן הורשע, הנאשם הינו תושב הרשות הפלסטינית ובמועדים הרלוונטיים לא החזיק בהיתר כניסה לישראל. יחד עם הנאשם 2 ו-3 אחריו שזהו לא ידועה (להלן: "האחר") קשור הנאשם קשר, להתרץ לבתי מגורים בישראל ולגנוב מהם רכוש, כאשר חלקו של הנאשם 2 היה להסיע את הפורצים למקומות הרלבנטיים ובהמשך למלאם תשלום תמורת תשלום.
3. לפי האישום הראשון, ביום 1.7.22 בשעה 20:30 או בסמוך לה נסעו הנאשם, الآخر והנאשם 2 אל מושב ישע, שם הוריד הנאשם 2 את הנאשם והאחר ונסע לכיוון ירושלים. הנאשם והאחר הגיעו לדירה בה התגורר קצין צה"ל. לאחר התפרץ דרך דרכו החלון בזמן שהנאשם תzystת מחוץ לדירה. الآخر נטל רובה M16 שאוחסן תחת מיטת הקצין וכן ארנק ובו 600 ₪, כספת ובה 4,000 ₪ ושיקים, שעון, זוג נעליים ושני מכשירי טלפון. בהמשך התפרץ الآخر לדירה סמוכה ונטל ממנו מחשב נייד, שעון "חכם", שעון ספורט, כסף מזומנים בסך 700 יורו וכן 3,000 ₪, ארבעה מכשירי טלפון, תכשיטים וכוכן קשיח. הנאשם והאחר נמלטו אל שטח פתוח ולאחר כשעה אסף אותם הנאשם 2. הנשק שנגנבו היה ללא מכלול אולם הנאשם והאחר לא ידעו זאת.

לאחר מעצרו, הסגיר הנאשם את הנשק לכוחות הביטחון.

בгин מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיפים 12(1) ו-12(4) לחוק הכניסה

לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכנסת לישראל"), בשתי עבירות של התפרצויות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בשתי עבירות גניבה לפי סעיפים 384 ו-383 לחוק העונשין, ובUberiorות של גניבת נשק לפי סעיף 384(ג) לחוק העונשין ושל נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין.

4. לפי האישום השני, ביום 14.7.22 בשעות הערב נסעו הנאים לモשב שדה משה, שם ירדו הנאים והנאשם 3 מהרכבו והחלו לצעוד לכיוון בתיהם מגורים שבמקום כדי להתרץ אליהם. בדרךם הבחינו בפועלים העובדים בשטח המושב, ומחשש כי יתפסו חזרו אל הרכב ונמלטו.

בгин מעשים אלה, הורשע הנאים בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיפים 12(1) ו-12(4) לחוק הכנסתה לישראל, בעבירה של ניסיון התפרצויות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, לפי סעיף 406(ב) בצוירף סעיף 25 לחוק העונשין, ובUberiorה של ניסיון גניבה, לפי סעיפים 384 ו- 383 בצוירף סעיף 25 לחוק העונשין.

5. לפי האישום השלישי, ביום 15.7.22 בשעות הערב, נסעו הנאים לモשב נחלים כשהם מצידים בمبرג. בסמוך למקום הורד הנאים 2 את הנאים והנאשם 3, שנשארו עם את המברג. הנאים 3 תצפת בעודו שהנאשם התפרץ לדירה באמצעות המברג, דרך חלון חדר השינה, ונטל שני מכשירי טלפון, זוג מכנסים, ציפית, שעון חכם ומטען, אוזניות, תכשיטים, מטבעות ושטרות ישראלים וזרים, חמישה שטרות של דולר, מפתחות לרכב ו שעון. בהמשך התפרץ הנאים לדירה נוספת נספה דרך חלון חדר השינה ונטל תיק אפור, מחשב נייד, שתי מברשות סומק ומקפפים. הנאים 2 ונאשם 3 חזרו אל הנאים 2 וניסו להימלט ברכב מהמקום, אך נערכו בידי כוח משטרתי.

בgin מעשים אלה, הורשע הנאים בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיפים 12(1) ו-12(4) לחוק הכנסתה לישראל, בשתי עבירות של התפרצויות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, בשתי עבירות גניבה לפי סעיפים 384 ו-383 לחוק העונשין, ובUberiorה של החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק העונשין.

טייעוני הצדדים וראיות לעונש

6. המשימה הציגה בטיעוניה את הערכיים המוגנים שנפגעו מן המעשים, הן מעשי ההתפרצויות והנשק והן השהיה הבלתי חוקית בישראל, והדגישה את חומרתם. נטען שהנאשם פעל במסגרת חוליה שפעלה באופן מתוכנן וביצעה מספר עבירות, וכי חלקו של הנאים משמעותי ומוביל ודorous תועזה. עוד נטען שגניבת הנשק מעמידה את חומרת המעשים, לצד הרCors שגנוב. המשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטיעוניה, וכיינה שרוב הציבור לבעליו אך נגרם נזק לתחום הביטחון של הנפגעים ותושבי האזור. צוין שהנאשם נטל אחריות והודה, וכי הסגיר את הנשק לכוחות הביטחון, אך נטען שהוא בעל פולני עשיר בתחום הרCors וההתפרצויות. לשיטת המשימה יש לקבוע מתחם נפרד לכל מעשה התפרצויות משמדובר בנפגעים, מיקומים ובתים שונים. מתחמי הענישה שלשיות המשימה הולמים את המעשים הוצגו בלשון הבא:

"אישום 1 - מתחם בנשיאות נשק בהתאם להנחיית פרקליט מדינה הוא 60-30 חודשי מאסר בפועל. גניבת נשק, עבירה של עד 10 שנות מאסר, לטעמו המתחם הוא 48-24 חודשי מאסר. התפרצויות, 12-24 חודשי מאסר. עבירת השב"ח - מאסר על תנאי עד חמישה חודשים בפועל".

אישום שני - ניסיון להתפרצויות, תוך כדי עבירה שב"ח - מתחם 14-24 חודשי מאסר.

אישום שלישי - כמו האישום השני, מתחם מתחילה ב-14 חודשים".

המואשימה טענה, שיש לגזור על הנאשם עונש כולל שלא יפחית ממשונה שנות מאסר, מסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

7. הגנה טענה כי היליך לא היה מוגש לבית המשפט המוחזק לו לא נמצא נשך במקום התפרצויות, וכי יש להתייחס להיליך כעסק לא בעבירות נשך "רגילות" אלא בעבירות רכוש וככל גנבה של נשך במסגרת הזרמת שנוצראה לנאשם, שלא תכנן זאת אך לא עמד בפיקתו. הוגג שהנאשם אמר לחוקריו שעשה טעות והוא רוצה להחזיר את רובת ה16M-, והחזירו מיזמתו מבלי שיוצג בידי עורך-דין ולא משא-ומתן או ניסיון לקבל טבות טובה. נטען שהרצינול להחזרה בגניבת נשך, של הגעת נשך לידיהם עוניות או עבריניות, לא תتمמש נכון הנאה. נטען שהרצינול לא היה מחייב והוא נגנב ללא תחמושת כך שלא נשקף ממנו סיכון. הוגשה החלטת התנהלות זו וכן משלנשך לא היה מכלול והוא נגנב ללא תחמושת כך שלא נשקף ממנו סיכון. הוגשה החלטת הנאשם להיקשר בהסדר הטיעון וליטול אחירות על מעשייו. כן הוצגו נסיבותו האישיות של הנאשם, שהוא אב שלשלושה ולאחרונה נולד לו תינוק ללא רוח חיים (הוצעו מסמכים), ואשר חי בדוחק כלכלי שהוא הרקע לביצוע העבירות. נטען שהמתמחים להם טענה המואשימה מופרדים, וכי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות אינו שווה מזה של שותפיו.

הגנה טענה גם כי יש לקבוע מתחם עונש לכל עבירה, כי מתחם העונש ההולם בעבירות התפרצויות נع סיבב 9-24 חודשים מאסר (כשאת הרף הנמור ניתן לרצות בעבודות שירות), וכי המתחם לעבירת נשיאת הנשך יכול להתחיל מ-12 חודשים מאסר ועד 24. נטען שנוכח התנהלות הנאשם בהזרמת הנשך יש למקוםו בתחרית המתחם, שלגישת ההגנה נע בין 18-30 חודשים מאסר. גם ההגנה הציגה פסיקה לתמייה בטיעוניה וכן מכתב מעירית בית ליקיה, לפיו הנאשם הוא מפrens יחיד למשפחה.

8. הנאשם נשא דברים בהם מסר שהוא מצטרע על מעשייו, והציג את החלטתו להחזיר את הנשך ללא תמורה.

דין

מתחמי העונש ההולם

9. העבירות השונות בביצועו הורשע הנאשם קשורות בקשר ענייני הדוק, ועל כן מהוות "AIROU" אחד לצורכי קביעת מתחם העונש ההולם (לאפיון ה"AIROU" העוסק במספר עבירות לצרכי סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין בהתאם למבחן "הקשר הדוק" ראו למשל ע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.16), ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דلال** (3.9.2015), ע"פ 13/10 4910 **ג'ابر נ' מדינת ישראל** (29.10.14), ע"פ 2240/21 **מדינת ישראל נ' שחר** פסקה 13 (8.11.21)).

10. כלל העבירות הנדרונות כאן בוצעו במסגרת קשר בין אותה קבוצת ערביינים, במטרה להתרץ לבתי מגורים ולגנוב מהם רכוש. הקשר שבין המעשים מודגש בזחות מבצעיהם, במועד הביצוע הסמוכים, ובאופן הביצוע. לכן, "קבוע מתחם עונש אחד לכל העבירות, ובקביעתו ניתן ביטוי גם לריבוי העבירות, לסוגיהן לרבות החומרה שבגניבת הנשך ונשיאתו, לפגעה בנפגעים שונים וכן לעובדה שהאישום השוי התמצה בניסיון.

11. בסוגרים ובשים לב לטיעוני הצדדים בהיליך זה, ביקש לעיר כדלקמן: השאלה האם לסוג מספר עבירות AIROU אחד ולקבע מתחם אחד, או כמספר AIROUS וכתוצאה לקבוע מספר מתחמים, הפכה בפרקטייה לזרת התנצלות בין הצדדים. לא אחת טוענת התביעה לקביעת מתחמים רבים, ואילו ההגנה לצמצום מספרם.

כל הנראה סבורים הצדדים שלכך יש השלה על העונש הסופי.

לטעמי הדבר מחייב את מטרת החוק, שבתיקון 113 לחוק העונשין ביקש להבנות את שיקול הדעת השיפוטי בגזרת הדין. לשם כך נוצר מונח "הairoע", שמשמעותו להוות נזכר ראשון בעיצוב העונש וזאת בהתייחס לא לבחינה טכנית של מספר העבירות כבסיס להעלאת או הפחחת העונישה, אלא למהות המעשים. על העובדה שהחוק לא ביקש להביא למצב כי קביעת מספר אירועים, וכתחאה מספר מתחמים, תביא בהכרח לעונשה גבוהה יותר בהשוואה לקביעתו של מתחם אחד למספר מעשים, ניתן ללמידה מהסמכתו את בית המשפט בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, לגוזר עונש כולל במצב של ריבוי מתחמי עונישה.

אמנם, החוק לא הגדר בחוק את המונח "airoע" וגם ההיסטוריה החוקית נעדרת אמירה החלטית. עם זאת, בפרשו את המונח האמור ציין בית המשפט העליון כי העמדה שעלתה בדיוני ועדת חוקה, חוק ומשפט היא כי "במקרים בהם הנאשם מבצע עבירה אחת ש'יגוררת' בעקבותיה מספר עבירות נוספות בסימוכות של זמן ומקום (הדוגמא שבה עבירה ועלה בדיוני הועדה הינה של אדם שמבצע עבירה שוד בבית מגורים, וטור כדי כך מבצע גם עבירה של הסוגת גבול, כשבמהלך השוד תוקף השוד אדם שנמצא בבית, ולאחר מכן אף גונב חפץ מחפציו בבית שלא במהלך השוד). על מקרה מסוים זה נאמר בדיוני הועדה שראוי היה לראותו בדרך כלל לכלי 'airoע אחד' ולקבוע מתחם עונישה אחד לכל העבירות שבוצעו במהלכו יחד, ולא לפצלן באופן מלאכותי למספר אירועים' ולקבוע מתחם עונישה לכל אחת מהעבירות בנפרד" (ענין **ג'אבר** הנ"ל, פסקה 20)). על רקע זה, בין היתר, עוצבו באותה פרשה המבחנים שיוושמו לעיל ואשר מבוססים על ראיית ה"airoע" כזה שעשו לכלי מספר "מעשים" או עבירות, וועסק בבחינה מהותית של הקשר ביניהם.

לטעמי, ראוי להסביר את סוגיות ריבוי או מיעוט ה"airoעים" והמתחמים למדידה ההולמים והמצומצמים, כאחד הנדבכים בדרך לעונש העולם. אל الآخرן ניתן הגיע לא אחת הן בקביעת מתחם אחד לכל המעשים והן בקביעת מתחמים נפרדים וଘירת עונש כולל בגיןם, או גזירת מספר עונשים ושקלית אפשרות החיפוי המלאה או החלקית ביניהם. אין להפריז במשקלה של האלטרנטיבה הנבחרת, שכן הדגש אינו בכך אלא על עיצוב העונש הסופי בהתאם לעקרון ההלימה. הדבר ימנע עיוותים בגזרת הדין, יגביר את השווון בין נאים תוך מניעת שינוי בהכרעותיהם של שופטים שונים, יפשט את גזרת הדין כמו גם את הטיעון לעונש, וכן ימלא אחר תכליתו של תיקון 113 (ראו הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בעונישה), התשס"ו-2006, ה"ח תשס"ו 241, 446).

12. אשוב לגזירת דיןו של הנאשם, ולקביעת מתחם העונש העולם בגין מעשי: העבירות בהן חטא פגעו במספר ערכיים מוגנים. לצד הנטילה של קניינו של הזולת, יש בהתפרצויות לבתי מגורים ובגנבה מהם משום חדרה בתחום פרטיאתו של אדם, ופגיעה בתוחשת הביטחון האישית כמו גם בתוחשת המוגנות הכללית של בני החברה. בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אוזנה** (31.12.08) הבהיר בית המשפט העליון, כי אין לראות בעבירות אלה כעבירות "נגד הרכוש" בלבד:

"זאת מאחר שפריצה לבתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת נשפ הנגרמים לקרבות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיאתו של האדם בכוונה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ'עבירות רכוש' נותנת תחושה מצטצתת וקונוטציה שגوية - לשובבים, באשר למגוון העבירות שהתבצעו [...] 'בתו של האדם - מבצרו'. ברגע שבתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון מלאת את לבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקורה חדרה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביוטר של האדם".

13. מספר אלמנטים מדגישים את חומרת המעשים. תחילה, הנאשם עבר את העבירות כשווה בלתי חוקי בישראל - אלמנט, המגלם פגעה בריבונות המדינה ומחדד את רצונה להגן על תושביה מפני פגיעה.

בנוסף, בקביעת מתחם העונש ההולם יש לתת את הדעת לאופן הביצוע, שאינו מקרי אלא מתוכנן וכלל קשררת קשר עם עבריינים נוספים לצורך ביצוע התפרצויות, תוך חלוקת תפקידים וה策ידות באמצעות מילוט ופריצה.

יש לשקל גם את ריבוי המעשים: שני מקרים בהם בוצעו התפרצויות לארבע דירות שונות סר-הכל, ומקרה נוסף שלא הבשיל לכדי ביצוע שלם. הדבר מעמיד את הנזק שנגרם לערכים המוגנים, אך גם בשם לב לריבוי הנפגעים ולהיקף הרכוש שנגנבה. הדבר גם מחדד את השאייה לגונן על בני החברה מפני עבריינים שחוזרים וחוטאים במעשים מעין אלה.

14. אלמנת שמוסיף נדבר ממשמעותו לחומרת המעשים עניינו בגנבת הנشك, ובعبירות שבוצעו בהקשר זה. אמנם, הנشك היה ללא מכלול אך הנאשם ושותפיו לא ידעו זאת. בהקשר זה יש לשקל את הפגיעה בערכים מוגנים נוספים, שעיקרם בשאייה לגונן על החברה מפני נשאה של נشك ללא רישון ומפני הסיכון הכלום בגנבת נشك. עוד יש לשקל בהקשר זה את פוטנציאל הנזק, שעלול להיות ניכר - משכלי נשק גנובים משמשים לא אחת לביצוע של עבירות קשות, מתחומי האלים והטרור.

15. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה ממשמעותו: בשתיים מן התפרצויות (שנדונו באישום הראשון) מילא תפקיד שמירה כ"ציפיטן", תפקיד שנועד להבטיח את שלמת העבירה ולמנוע תפיסה. שתי התפרצויות נוספות (באישום השלישי) בוצעו בפועל על ידו, וכך גם עבירת הניסיון (מושая האישום השני).

כל אלה מציגים, בהתאם לעיקרון ההלימה, חומרה ניכרת המחייבת עונשה של ממש. על מתחם העונש לבטא את ההכרח בהוקעה ובגינוי של מעשים אלה, ולגםול על ביצועם.

16. מנגד, קיימים שיקולים לקולה. בכלל זה, המעשים מושая האישום השני לא הושלמו וכן נמנעה פגיעה בפועל. ישקל גם השינוי שבוצע בכתב האישום המתוקן, בהשוואה לכתב האישום המקורי. עוד מקובל עלי טיעון ההגנה שיש להתחשב בכך שלא מדובר בתכנון לגונב נשק אלא בהזדמנות שנקרתה. ומайдך, בפני הנאשם עד מההברירה שלא ליטול את הנشك והוא בחר אחרת.

17. זאת ועוד, יש לתת משקל של ממש להחלטתו של הנאשם - שכי שנטען ולא נסתור נעשה ללא שהובטח לו דבר - לאחר מעצרו את הנشك ולהביא להעברתו לידי המשטרה, וכך למנוע שימוש פסול בו.

זו התנהלות שיש לה השכלה זו לקביעת מתחם העונש במסגרתו. בהקשר הרាងו הנדון כאן, יש בה משום אקט המאיין (גם אם בדיעד) את פוטנציאל הנזק כתוצאה מביצוע עבירות הנشك, שנדון לעיל, כאשר בפועל לא נגרם נזק של ממש מן הביצוע. הדבר ממעט את הפגיעה בערכים המוגנים שנסקרו לעיל בהקשרן של עבירות אלה.

בשקילת הנזק שנגרם מהUBEIROOT יש לשקל גם את הנטיון שמסירה המאשינה - כי רוב הרכוש שנגנבה הושב לבועלו. כל אלה פועלים לMITON מתחם העונש.

18. החוק מוסיף ומורה לשקל את העונשה הנוגאת בקביעת מתחם העונש ההולם. לעניינו רלבנטית הפסיקה העוסקת בביצוע של מעשי התפרצאות, אך תוך שkeitת ריבוי האקטים וכן העבירות הנוספות ובראשן גנבת הנشك והשיה בישראל שלא כדין.

19. אפקח בדוגמהות מן הפסיקה העוסקת בעונייה מבצעי התפרצויות, שחלקם שבו בישראל שלא כדין: בرع"פ 1708/08 **לו נ' מדינת ישראל** (20.2.08) אישר בית המשפט העליון עונש של שנת מאסר, למי שהורשע במסגרת חמישה אישומים ארבע עבירות של כניסה והתפרצויות למקומות מגורים בכונונה לגונב, בשתי עבירות גניבה, בעבירה של היזק בזדון לרכוש, בשתי עבירות של החזקת רכוש החשוד לגונב וכן בעבירה של החזקת מכשירי פריצה.

בעפ"ג (מחוזי י-מ) 26896-04-22 **מדינת ישראל נ' גיאו** (7.6.22) קיבל בית משפט זה ערעור על קולת עונשו של מי שביצע שתי עבירות של התפרצויות, גנבה וכניסה לישראל שלא כדין. באותו מקרה נקבע כי הרף התחthon של מתחם הענישה בגין עבירת התפרצויות נع דרך כלל סכיב 12 חודשים מאסר, כי מתחם הענישה הראו לעבירה של שהיה בישראל שלא כדין לשם ביצוע עבירה נע בין שלושה חודשים מאסר בפועל לבין תשעה חודשים מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם למשדי העבירה שנדונו שם הוא בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל. בשל עבר פלילי "מכביד", נגזר שם עונש של 22 חודשים מאסר בפועל.

בעפ"ג (מחוזי י-מ) 4-12-14 61965- פכר נ' מדינת ישראל (15.2.15) נדון ניסיון התפרצויות למקומות מגוריים בצרוף כניסה לישראל שלא כדין. גם באותו מקרה נקבע מתחם לעבירת השניה שלא כדין, שבין שלושה ובין תשעה חודשים מאסר בפועל. ביחס לעבירת ניסיון הפריצה צוין כי לא הושלמה משום שיטות הגיעו למקום. על רקע זה ונוכח הרשותות קודמות ומאסר מותנה, נדחה ערעור על עונש של 20 חודשים מאסר, מאסרים מותנים והפעלת מאסר מותנה שחלקו הופעל במצבר לעונש בגין העבירות.

20. עבורו להתרצויות שלו בגין נשך.

בע"פ 5560/06 **דזיאת נ' מדינת ישראל** (30.10.06) נדונה התפרצויות שכלה גנבת רכוש, אקdash ומחסנית ונשייתו של הנשך. בית המשפט העליון אישר את הכרעת בית המשפט המחוזי בירושלים, לגזור על אותו מבצע שנתיים במאסר ושנת מאסר מותנה.

בת"פ (מחוזי י-מ) 38340-03-19 מדינת ישראל נ' גית (20.11.19) נדון עניינו של מי שביצע התפרצויות אחת לדירה, ממנה גנב אקdash ומחסבים. נפסק, כי מתחם העונש ההולם לאותו מקרה נع בין 12 ל-36 חודשים מאסר בצרוף מאסר על תנאי ופיצוי. בציון הרשעה קודמת מחד ונסיבות חיים קשות מאדך, נגזר שם עונש של 14 חודשים מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופיצוי בסך 2,000 ל"נ.

בת"פ (מחוזי ח') 57218-12-15 מדינת ישראל נ' ויסמן (16.6.16) נדון מי שביצע התפרצויות בשני מקרים: בראשון גנב אקdash ומחסנית עם כדורים לצד רכוש נוספת. שני הורשע גם בעבירות שוד, שכן תוך- כדי התפרצויות התעורר הדיר והנאשם כיוון עליו חפש הנזהה לאקdash עד שנמלט. המקרה הראשון הוא הרלבנטי לעניינו, ולגביו נקבע מתחם עונש שבין 12-48 חודשים מאסר. לגבי המקרה השני נקבע מתחם שבין 18-50 חודשים מאסר. על אותו הנאשם נגזרו 30 חודשים מאסר, לצד הפעלת מאסר מותנה במצבר ומאסר מותנה.

בת"פ (מחוזי י-מ) 48905-12-20 מדינת ישראל נ' כהן (2.10.22) נדון בין היתר הנאשם 2 שם, שביצע עם אחרים שלוש התפרצויות שבאותה מהן גם גנב אקdash. נקבע מתחם לעבירות הרכוש שבין 32-70 חודשים מאסר, ולعبירות הנשך בין 30-42 חודשים מאסר. בהינתן עבר "נקו", הבעת חרטה ונסיבות אישיות מורכבות, "נחפף" חלק מהעונשים שנגזרו בגין העבירות השונות, ונגזר על הנאשם לרצות עונש כולל של 36 חודשים מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי.

בעפ"ג (מחוזי ח') 8342-05-21 **בדווי נ' מדינת ישראל** (24.6.21) נדון מי שהתרץ לבית גנבו נשך של חיל השתגורר בו, השליך את הנשך במהלך מנוסה מושוטרים שהגיעו למקום, ונתפס. בית משפט השלום קבע מתחם שבין 18-36 חודשים מאסר, ובשל נסיבות אישיות מורכבות, העדר הרשותות עדכניות, הוודה ומאמי שיקום גזר לנאשם 18 חודשים מאסר. מטעמים דומים וכדי לתמוך את מהלך השיקום, החליט בית המשפט המחוזי להפחית את העונש ל-16 חודשים מאסר.

21. עניינו דבר, כאמור, בשילוב שבין מספר אלמנטים: הרשעה באربעה מעשי התפרצויות ובניסיון לבצע מעשה נוספת, בידי מי ששאה בישראל שלא כדין, וכן עבירות הנשך שנלו לAhead מעשי התפרצויות. כל אלה יקבלו ביטוי בקביעת המתחם, וכך גם השיקולים לקולה שנדונו לעיל לרבות השבת הנשך ורוב הרכוש.

22. על רקע כל אלה, אני קובע כי מתחם העונש הולם לעבירות שביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, כולל מאסר בפועל לתקופה שבין 30 ל-60 חודשים, לצד מאסר מוותנה ופיזי (בהמשך יוסבר מדוע לא מצאתי לכלול קנס במתחם העונש).

קביעת העונש בתוך המתחם

23. לחובת הנאשם ישקל עבורי פלילי, שלפי היגיון שהוצג בפניו כולל שלוש הרשעות בעבירות של הפרת הוראה בדבר סגירת שטח, שבוצעו בשנים 2013-2015. עוד הורשע בעבירות של ניסיון גניבת רכב, התפרצויות וכניסה לישראל שלא כדין שבוצעו ב-2007, וריצה מאסר של 27 חודשים. כן הורשע במספר עבירות של סחר ברכוב או חלקו רכב גנובים שבוצעו בשנים 2000-2001, וריצה חמיש שנות מאסר. אין מדובר אףוא בכישלונו הראשוני בעבירות רכוש. מנגד, הוא נמנע מעבירות ממין זה משך חמישה שנים, עד לאירועים מושא הליר זה.

24. בקביעת העונש תישקלנה נסיבות נוספות לקולה, ובראשן אלמנט שיתוף הפעולה ונטילת האחריות. זו בוטאה תחילתה בהודיעתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, שייעלה את ההליך וחסכה מזמןם של הצדדים, העדים ובית המשפט.

נטילת האחריות לא התמצתה רק במילימ וכלה, כבר בשלב החוקה, את האקט שתואר לעיל, של הסגרת הנشك בידי המשטרה. כפי שצוין לעיל, אקט זה רלבנטי לא רק לקבעת המתחם אלא גם לקבעת העונש במסגרתו. בחירה זו של הנאשם, לתקן את תוכאות עבירות הנشك שביצע מבלי שקיבל תמורה או הבטחה מנגד, מתישבת עם הבעת החריטה על המעשים, אותה הביע בבית המשפט. בנוסף, זו התנהלות שקיים אינטרס חברתי בולט לעודדה. זאת הן במבט רחב, משפעים רבים מצויים בידי מבצעי עבירות האמורים לתקן את תוכאות מעשיהם בדרך פשוטה ויעילה מזו לה תידרש המדינה לאומה מטריה. כך גם במבט פרטני העוסק בטיב המהלך, בשים לב לכך שדבר בהסגרתו של כלי נשק חם לידי המשטרה. זאת, בעיתוי בו מודגש ההכרח החברתי להילחם ברגע הנشك הבלתי חוקי ולמעט את מספר כלי הנشك מסווג זה אשר מוחזקים בידי מי שלא הורשו לכך.

אני מוצא לחת לשיקולים אלה משקל של ממש בגזירת הדין.

25. עוד תשקלנה נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצעו בידי בא-כוחו ונסקרו לעיל, לרבות הטיעון שלא נסתה בדבר מצוקה כלכלית שברקע העבירות והיות מפרנס יחיד למשפחתו.

אצין שמדובר אחרון זה, וכן על מנת שמשאים שיגיס הנאשם יופנו לפיזי הנפגעים, ולמרות המנייע הכלכלי לביצוע המעשים, לא מצאתי לחיב את הנאשם בקנס (או לכללו במתחם העונש הולם - וראו סעיף 40 לחוק העונשין).

26. הגם שבשל השיקולים לחומרה לא ניתן להעמידו על הרף הנמוך של המתחם, מכלול זה של נתונים מצדיק לשיטתי להימנע ממיצוי הדין עם הנאשם. כך בתקווה כי שבו לפשיי הרכוש לאחר שנים רבות בהן נמנע מכך, הייתה מעידה עליה לא ישוב. כדי לתמץ' זאת מצאתי גם לגזר עונשי מאסר מוותנה, שיפורטו בהמשך.

בנוסף, הולם לחיב את הנאשם בפיזיו לנפגעי העבירה, כביטוי נוספת לנזק שגרם להם. למיון הסכם אשכול את שנاسر - כי רוב הרכוש הוחזר להם.

הכרעה

27. במלול השיקולים, נגזרים על הנאשם העונשים הבאים:

א. 38 חודשים מאסר, שיימנו מיום מעצרו של הנאשם - 15.7.22.

ב. 8 חודשים מאסר, אותן ירצה הנאשם אם יעבור בתוקף שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת רכוש שהוא פשע, או עבירות של נשאה או החזקה של נשק חם.

ג. פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהבאים: "המתلون דניאל", "המתلون אלקנה", "המתلونנים אלרום" ו"המתلون עפר" הנזכרים באישומים הראשון והשלישי לכתב האישום המתוקן. המשימה תעביר את פרטיהם המלאים לזכירות בתוקף 7 ימים. הפיצוי ישולם עד 1.2.23.

המציאות תשלח לנאשם העתק גזר הדין באמצעות שב"ס.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.